

SVENSK MUSIKTIDNING

N:r 5.

Redaktör och utgivare:
FRANS J. HUSS.
Telefon: Brunkeberg 14 97.

NORDISKT MUSIKBLAD.

Stockholm den 4 Mars 1904.

Expedition: Vallingatan 11.

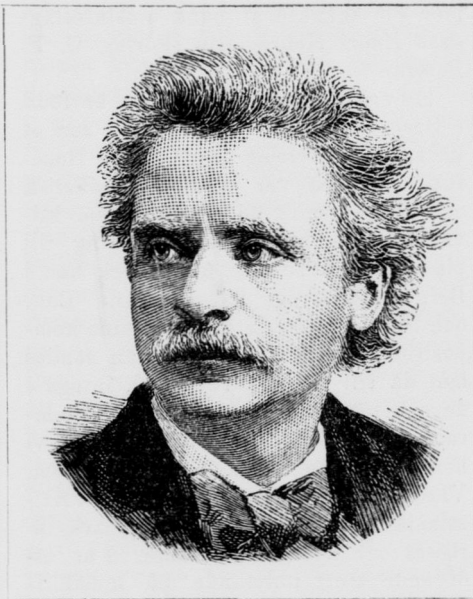
Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre.
Annonspis 20 öre pr petirad.

24:e Årg.

Cally Monrad.

Våra närmaste grannland i vester representeras för närvarande i den svenska hufvudstaden, beträffande musik, af tre konstnärer, bland hvilka den, hvars namn läses här ofvan, för första gången gästar oss. De tvenne andra äro Edvard Grieg, den gamle norske mästaren, som i dessa dagar konserterar här, och P. E. Lange-Müller, den ansedde danske tonsättaren, som hitkommit för att öfvervara premiären på vår kungliga teater af hans opera "Vikingablod". Grieg har senast för några år sedan besökt oss, då han i november 1899 med fyra konserter på Kgl. teatern firade stora triumfer. Lange-Müller har varit mera sällsynt här, men vi erinra

Edvard Grieg.

oss, att han för omkr. 25 år sedan någon tid uppehöll sig i vår hufvudstad.

De tre konstnärernas porträtt ha med anledning af det samtida besöket här intagits i dagens nummer, och några biografiska data om deras personer må bifogas dessa, hvarvid vi först fästa uppmärksamheten vid den norska sångerskan.

Cally Monrad är sondotter af den ansedde norske professorn, filosofen och estetikern, M. J. Monrad. Hon är född den 31 juli 1879 och hennes far var prest på landet, der hon lefde i lugn till sitt 17:de år. Då begynte hon sina sångstudier för operasångaren Wilh. Kloed, väl bekant här sedan hans verksamhet vid Stockholms teatrar. Vid 19 års ålder debuterade hon på en konsert af pianisten Martin Knutzen och gjorde stor lycka med

Cally Monrad.

P. E. Lange-Müller.

sin vackra röst, sitt friska, naturliga föredrag. Hon begaf sig sedan till Dresden och studerade der operapartier för den utmärkta operasångerskan fru Schuch-Proskå. Hon mottog lär ett smickrande och fördelaktigt anbud att inträda vid operan, men på grund af särskilda familjeförhållanden måste hon afstå från att antaga detsamma, en sak som kom till godo för konst- och musiklivet i Kristiania, der hon sedan utgjort en af de bästa sångförmågorna. Då den norska hufvudstaden ej har någon fast opera, har hennes verksamhet der egentligen varit konsertsångerskans. Å Nationalteatern förekomma dock stundom musikpjäser och operor. Sålunda upptogs der förra hösten Humperdincks "Hans och Greta," och fru Cally Monrad uppträdde då i Gretas parti med särdeles stor framgång, äfven ådagaläggande framstående dramatisk talang. På samma teater gjorde sig för några år sedan den unga sångerskan mycket bemärkt vid en af Grieg gifven konsert, då hon till komponistens ackompanjemang sjöng Haugtussa-sångerna. Sedan den tiden har hon med ihärdigt studium utbildat sin vackra stämma, i hög grad understödd af ett sällsynt musikaliskt naturel, såsom det om henne heter i tidningen "Verdens gang". En annan norsk tidning yttrar om henne att "hon har icke allenast fått musik och poesi i faddergräva utan också en stämma att tala deras språk med. Hon har icke som så många andra måst famla sig fram för att finna de bästa uttrycksmedlen. De ha legat färdiga på hennes läppar: — hennes föredrag lågar af talang och inspiration."

I början af detta år konserterade fru Monrad i Trondhjem och väckte stor entusiasm bl. a. med "Dyvekes sange", en täck visa, "Og atter ser jeg", af Kr. Lindeman, flere norska folkvisor och dansvisan ur "Carmen".

Det skall bli intressant, att här få göra bekantskap med denna norska sångerska, som vi nu för första gången få välkomna här.

Edvard Grieg.

Då Edvard Grieg senast konserterade här på kgl. teatern 1899, trädde han hufvudsakligen fram såsom dirigent för utförande af sina orkester- och större körverk. Då han nu gästar oss har han konsertsalen till fält och kammarmusiken till mål. Vi ha förut i denna tidning ett par gånger tagit den berömde norske tonkonstnärens lif och verksamhet i betraktande; nu sakna vi utrymme att ånyo lemna en utförligare redogörelse derför, och det torde också vara öfverflödigt. Grieg och hans verk äro ju så väl kända hos oss. Under hans förra besök fin-

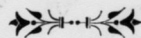
go vi höra hans ypperliga dramatiska musik till "Peer Gynt" (deraf man har två orkestersuiter), och "Sigurd Jorsalfar", hans körsaker, "Olav Trygvason", "Foran Sydens kloster" (soli, damkör o. ork.) och "Landkjending", hans pianokonsert, mindre orkestersaker och solosånger med piano. Medverkande vid dessa konserter voro, utom hofkapellet, fruor Möller och Jungstedt, hrr C. F. Lundqvist och pianisten Leonard Borwick samt Filharmoniska sällskapets kör.

Hur ansedd Grieg är i hela den stora musikvärlden derpå fick man bevis förra sommaren, genom den stora och vidsträckt hyllning, som egnades honom, då han fyllde sina 60 år på sin landtgård Trolldhaugen nära Bergen. Ett annat intyg deröfver finner man i den byst af den berömde tonsättaren, som nyligen uppsats i Leipzigs Gewandhaus, den bekanta stora konsertsalen, och hvilken byst i marmor dit skänkts af hans musikförläggare Henri Henrichsen (Förlag C. F. Peters).

Edvard Hagerup Grieg är född i Bergen den 15 juni 1843, son af konsul Alex. Grieg och Gesine Hagerup. Modern var mycket musikalisk och framstående pianist. Sonen Edvard sattes redan som sexåring till pianot. Vid 15 års ålder fick han i Bergen göra sig känd af Ole Bull, och för honom spela några af sina kompositioner. På dennes inrådan sändes han då till Leipzig 1858 och intogs i dess konservatorium, der han studerade till 1862. Året derpå finna vi honom i Köpenhamn, 1865—66 i Rom. Våren 1866 slog sig Grieg ned i Kristiania, som lärare, konsertspelare, dirigent och komponist, under 8 år, utöfvande stort inflytande på musiklivet derstädes. Under tiden gjorde han ett afbrott i denna verksamhet genom en vistelse i Rom 1869—70, då han kom i nära beröring med Franz Liszt. I Kristiania stiftade Grieg 1873 "Musikforeningen", som han till 1877 skiftevis med Johan Svendsen dirigerade. År 1874 erhöll Grieg af stortinget ett komponistgäld af 1600 kronor och har sedan mest vistats på sin ofvannämnda landtgård utom vid vinteruppehåll i Köpenhamn och under de talrika konsertresor han företagit i Danmark, Tyskland, England, Belgien, Frankrike etc. I Paris dirigerade Grieg 1894 en Châtelet-konsert, då han uppförde sin Suite "Fra Holbergs tid", pianokonserten i A moll (spelande af R. Pugno), tre nummer ur "Sigurd Jorsalfar" och sånger. Samma år blef han kallad till "doctor of music" i Cambridge och firade en stor triumf å Philharmonic Societys stora konsert i Queens Hall strax derefter.

Griegs hufvudinstrument är pianot, som han behandlar med mästarskap. Den bästa tolk för sina sånger har han haft i sin egen hustru, Nina Grieg, f. Hagerup (f. 1845), med hvilken han

den 11 juni 1892 firade ett festligt silfverbröllop på sitt Trolldhaugen, hvaraf man har ett vackert minne i hans ypperliga pianostycke "Bryllupsdag paa Trolldhaugen", nr 6 i "Lyrische Stücke" op. 65, utgifna på Peters förlag.

P. E. Lange-Müller.

Det är tjugu år sedan Danmarks nu varande förnämsta tonsättare, Lange-Müller, presenterade sig för oss med sin opera "Spanska studenter" på Stora teatern såsom den kungliga operan då benämndes. Detta skedde den 5 maj 1884. På den tiden lefde ännu i Danmark de musikaliska stormännen N. W. Gade och J. P. E. Hartmann, båda födda i början af 1800-talet. Till den af dem sist hädangångne mästaren har Lange-Müller tillägnat den opera som han nu i dagarna får se uppförd på vår kgl. teater. Gamle Hartmann fick dock ej bevittna operans premiär å Köpenhamns kungliga scen, ty då denna egde rum den 29 april 1900, hade Hartmann under månaden förut slutat sina dagar.

På senare tid har i Danmark August Eena gjort sig mycket känd, äfven i utlandet, såsom operakomponist, men Lange-Müller står dock framför honom i gedigenhet och mångsidighet såsom tonsättare. Det skall bli intressant att nu få höra hans nyaste operaverk, hvars premiär härstädes han själf kommer att öfvervara. Handlingens innehåll i operan anföres på ett annat ställe i detta nummer. Vi gå nu att lemna en biografisk skiss öfver komponistens lif och verksamhet.

Peter Erasmus Lange-Müller är född den 1 dec. 1850 på Frederiksberg (Köpenhamn), son af Høiesteräts-assessor O. Müller. Ehuru bestämd att studera fick han dock äfven taga undervisning i musik af G. Matthisen-Hansen, den ansedde orgelspelaren. Då han 1870 blef student, begynte han det statsvetenskapliga studiet, men besökte följande år Köpenhamns musik-konservatorium, der han hade Neupert till lärare i pianospel. Samtidigt studerade han ifrigt musik på egen hand. Från barndomen svag till helsan öfvergaf han slutligen de akademiska studierna och egnade sig 1874 definitivt åt musiken. Hans första utgifna kompositioner, *Fem sange af Sulamith og Salomon*, blefvo väl emottagna. Derpå följde två sånger *Menuet og Marsch* (op. 2), vidare orkestersviten *Alhambra* (op. 3, uppförd i Concertforeningen), *Sånger* (op. 4 och 6, med texter af Bergsø och Ingemann), *Körstycken* (op. 5, uppf. i Concertforeningen), operan *Tove* (op. 7, text af komponisten, uppf. 1878 å Kgl. Teat.), *12 klaverstykker* (op. 8), *Niels Ebbesen* för barytonsolo, manskör och ork. (op. 9),

13 kör- och kvartettsånger för mansröster (op. 10), *Sex russiske sange* (op. 11), musik till skådespelen "I Mester Sebalds Have" (op. 13) och "Fulvia" (op. 15), *Sex danske Sange* (op. 14), *Fem norske Sange* (op. 16). Symfonien "Efteraar" (op. 17, uppf. i Concertforen.), *Sex Folkeviser* (op. 18), *Naar sol gaar ned* och *Skumring* (op. 19 o. 20, sånger af Thor Lange, från ryskan), *Tre Psalmer* för kör och ork. (op. 21), operan *Spanska studenter* (op. 22. Kgl. Teat. 1883), *Sånger* (op. 23 m. text af H. Drachmann och E. v. der Recke), musik till sagospelet "Der var en gang..." af Drachmann (op. 25), *Meraner Reigen*, för piano, 4 händ. (op. 26), *Franska sånger* (op. 28), operan "Jeanne" (m. text af E. v. der Recke, op. 30, antagen af kgl. teatern, men först 1893 der uppförd, "Fru Jeanna"), *Sånger* (op. 31, med texter af Molbech, Richardt och Kaalund). Ytterligare har Lange-Müller komponerat en Kantat till öppnandet af den nordiska industriutställningen den 19 maj 1888 i Köpenhamn och en sådan till dess universitets 100 års fest samma år.

Sedan den tiden* har Lange-Müller komponerat en hel del sånger och pianostycken, bland hvilka senast må nämnas hans vackra *Syv Skovstykke* (op. 56), *Fantastistücken* och *Romanser* för violin, *Trio* för piano, violin och violoncell, (op. 53) den vackra komposition, som, tillägnad Tor Aulin och Wilh. Stenhammar, utfördes på Mazérska sällskapets här omnämnda senaste julfest. Ytterligare kunna nämnas af hans kompositioner, musik till åtskilliga skådespel, uppförda i Köpenhamn på Kgl. teatern och Dagmar-teatern, sånger för manskör och blandad kör, en *Konsert för violin* med orkester m. m. Af sånger för manskör må erinras om hans så ofta sjungna, vackra *Serenad* "Skjön Jomfru, see ud." — Kornmodsglansen... Vid den stora musikfesten under utställningen i Stockholm 1897 utfördes ett fiat orkesterstycke *Sommernat ved Sundet* (ur op. 51) af Lange-Müller, och vid detta tillfälle gäfvos äfven af hans sånger "Improvisation om bord", Muezzinens (nattvaktarnes) sång ur "Ved Bosporen" (op. 41) samt "Gienboens sang" (ur op. 13). Nyligen har man fått höra på Konsertföreningens sista konsert en af hans kompositioner, "Weyenburg", fyra tyroleridyller för orkester.

Lange-Müller har under åtskilliga resor besökt de flesta europeiska land (särskildt 1879 med det Anckerska legatet Österrike och Italien), 1884—85 uppehöll han sig omkring 1 1/2 år i Wien, München, Tyrolen och Paris. Resorna ha till stor del företagits af helsoskäl. Om musiken i hans opera "Vikingablad" få vi närmare yttra oss efter densammas uppförande härstädes.

* Till 1888 ha vi kunnat följa hans verksamhet efter uppgifter i Schüttes musiklexikon.
Red.

Vikingablad.

Opera i 4 akter. Text af Einar Christiansen

musik af

P. E. Lange-Müller.

Personerna: Den gamle fursten, Prinsessan, Stjärntydaren, Sjökonungen, Fostermodern. Kör af stjärntydare, af vikingar och deras kvinnor samt en svankör. Första och fjärde akten försiggår i Österlandet; andra och tredje i Norden under forntiden. — Operan börjar med ett "förspele" (Allegro), som här är en verklig utförlig och avslutad uvertyr, och har följande

Textinnehåll.

Första akten. En stor plats framför furstens slott. Stjärnklor natt. Den gamle fursten ligger sjuk på sitt hviloläger. Prinsessan är vid hans sida, omgifven af tärnor. Rundtomkring ses folket i bön, vändt mot tornet utanför scenen, hvarifrån stjärntydarnes kör ljuder. Mellan pelarrader i bakgrunden syns hafvet.

Stjärntydarne sjunga från höjden: "Drifna fram af nattens vinge stiga stjärnorna i öst, kretsas tyst kring månens skära, drömma tyst vid himlens bröst", medan folket anropar "de helige männen" om räddning för landet och den sjuke fursten. Stjärntydarne sjunga att söderns stjärnklot synas i töcken, nordens i vinterklart ljus. Prinsessan bieder till stjärnorna om sin faders räddning, för hvilken hon gerna själf vill offra sig. Stjärntydarne nedstiga på scenen, helsande folket och närmande sig fursten under djupa bugningar. Stjärntydaren säger: "Din kropps sjukdom, O herre, är som vinden, den der bränner hvar blomster på kinden; hela ditt folk skall snart känna dess fläkt". Prinsessan och folket utropa då: "Ve oss, ve och jämmer". Fursten säger sig beredd att dö, men dö för sitt folk. Stjärntydaren ger dock hopp. Han förklarar, att han i drömmen sett ett land "der hafvet skummar hvitt mot skogens bryn, luften är rik på salt och stål, sanden ryker för stormen som ett bål", vill konungen söka frälsning för sig och sitt land, vill han ympa den stam, som mistat sin friskhet, skall han uppsöka denna främmande strand, och i Norden hemta nya kvistar. Kungen finner sig dock för svag dertill. Han faller ned på badden, och folket klagar, troende honom vara död. Prinsessan anropar honom att samla sina krafter till den räddande färden, men kungen förmår det ej. Hon erbjuder sig då att anträda färden i hans ställe och skaffa honom det läkemedel han behöver. Prinsessan frågar nu stjärntydaren hvari detta består, om det ej är "en ört med doft lik våren"? Stjärntydaren säger att han vet det ej, "men därpå" säger han, "kan man känna läkemed-

let, att det verkar på sinnet såsom ett rus och fyller hela själen med glädje". Prinsessan lyssnar härtill betagen, och uppmanar sina tärnor att följa henne på "vindens gungande vågor". Kungen ger henne sitt bifall och tärnorna lofva att trofast följa henne. Kungen och folket bjuda henne farväl och anropa gudamakterna att skydda de ungas färd. "Låt svanvingar brusa, och flyg så mot Norden med ilande fart."

Andra akten börjar med ett lifligt förspele. Då ridån går upp, ser man skogklädda kuster med utsigt utöfver den stormupprörda fjorden. Det är höstafton. Till höger i förgrunden synes den öppna förhallen till ett bjälkhus. Från höjden hörs prinsessan och en svanekör utanför scenen: "Oss bär öfver bergen stormande vind, nu hvilat på vingen målet är när".

Sjökonungen kommer ut ur huset. "Hör!" utropar han, "vilda fåglars stämmor öfver hafvet", och ropar inåt huset att bringa honom vapen. Härefter följer en hans (baryton-) aria: "Kallar du, haf! vill du värfva din man?" — "Skall den gungande ström snart mina guldsnäckor bära; vagga mig in i din glödande dröm; skänk mig en solbrud mäktig och öm!" Fostermodern utkommer ur huset, sagande: "Du längtar efter vikingafärd, min son?" "Först," svarar han, "vill jag jaga fåglarna der uppe". Då hon frågar hvart han vill ställa sin färd, säger han sig vilja hän åt söder och der vinna en fager brud. Fostermodern ber honom vakta sig och följa sina fäders skick: "Viv skall fästas bland hemmets kvinnor, söner fostras af landets minnen". Men sjökonungen förklarar, att solen drager honom; "här pressar vintern hjärtat hårdt; som svultna björnar vi krypa i ide, jag hämtar oss honung hos söderns bi."

Prinsessan och svanekören sjunger utanför: "Bland susande bokar från morgon till kväll, förgäfvos vi söka att frälsningen finna". Sjökonungen mottager bågen af sin tjänare och går ut; fostermodern träder in i huset. Prinsessan kommer in på scenen med en slöja, en svanhamn, öfver sig. Hon fortsätter sin klagan, besvarad af kören utanför. Hon sätter sig på en sten och slöjan faller till marken utan att hon märker det, hon yttrar sin förtviflan öfver att fadern måste dö, emedan hon ej finner den räddning hon söker. Hon reser sig sedan upp och går ut, lemnande slöjan efter sig. Sjökonungen inträder i det han säger: "Jag tror för visst att luften här är full af trolldom! och fågelskriet svarar mig 'förgäfvos'!" Han får se slöjan, utropande, "Hvad nu! ännu mera spökeri!" Han tager upp slöjan. "Så fint ett kläde såg jag aldrig förr, — det är som strök jag handen mot den finaste hud; som klappade ett hjärta bakom slöjans varma skrud". Han

får se prinsessan utanför scenen. "Så sant jag lefver", utropar han, "der är drömmen själf". Han döljer slöjan och går afsides när prinsessan träder in. Under hennes fortsatta klagan yttrar han: "en kvinna lätt och luftig som en skugga; och skön som aldrig här jag någon sett". Kören hörs utanför scenen. Prinsessan lyssnar till deras rop att följa henne. Hon för handen till håret, utropande förfärad: "Ve mig, min slöja!" hon söker efter den, undrande om vinden eller skogens grenar beröfvat henne den. "Ve, är den förlorad, så gäller det mitt lif" klagar hon och sjunker tillsammans. Hon får nu se sjökonungen och står som förstenad af häpnad. Det börjar skymma. Då hon är nära att falla i vanmakt framträder han, i det han säger: "Du fagra barn, du fina blomster från främmande kust, min hand vågar knappast dig röra, men stöd dig vid min skuldra och förtälj mig din sorg". Prinsessan omtalar nu att hon kommit från ett främmande land och på svanvingar förts jämte sina tärnor öfver hafvet. Hon har nu mistat fjäderslöjan, kan ej vända åter och hennes fader skall förvisso dö af sorg. Sjökonungen svarar: "Du sköna fågel från främmande kust, du skall ej dö från lifvets lust, du skall ej vingen hänga." Fast han "väl huggit månet sår", säger han, "hos honom dock ett hjärta under krigardräkten slår". Prinsessan svarar: "En man, som du, jag aldrig såg, med glans om pannan, med blick i ögon blå, men vill du se mig glad i sinn', så följ mig uti skogen in, att jag min slöja må finna". Hon fortfar med sin klagan och sjökonungen söker ingifva henne tröst, bedjande henne stanna hos sig och vara hans moders gäst. Hon går långsamt in med honom i huset. Svankören sjunger utanför: "Bort vi draga på vår flykt öfver saltan sjö". Prinsessan vänder sig om, utropande i förtviflan: "De flyga, ve mig, ve, förlorad!" och faller i vanmakt. Sjökonungen böjer sig ned öfver henne, sägande: "Hos mig har fågeln ett hem!" Kören avslutar akten jemte ett kort efterspel.

Tredje akten. Stor sal. Vid ena sidan tre högsäten; längs väggarna säten och bord. På stolparne facklor. Midt i salen är en offerhård. I förförgrunden på salens andra sida en öppen svalg. På högsätena sitter sjökonungen och prinsessan samt emellan dem fostermodern. Stojande dryckeslag. En kör sjunger, "Vinternatt är slut, sommarsol är tänd... Nu är tid att breda brudepellen ut, nu är glädjens ljusa tid i Norden". De sjunga vidare hyllningssång till konungen och hans "Drottning bård, på svanevingar buren hit".

Sjökonungen reser sig och tackar sina gäster för hyllningen i sång och glam vid hans bröllopsfest. Man går sedan ned till offerhården; man bringar honom blommor och sådesax hvar på han

och hans gäster offra under sång till "Frej i Alfhem" till Freja, Frigga, Balder och Disa. Fostermodern stiger ned från högsätet och går fram till hården, sägande: "Blekt var ditt offer, vekt ditt ord; starkare gudar finnas i Valhalla." Hon tager så till skål och lyften den i höjden, håller innehållet i elden, "åt Saga, Tyr och den starke Tor offrande blodets rykande saft". Prinsessan, som stigit ned från högsätet jemte sjökonungen, drager sig förskräckt undan åt förgrunden vid fostermoderns stränga tal, men sjökonungen går fram till henne och ber henne ej hysa någon fruktan eller låta skrämman sig af fostermoderns utbrott. Denna träder efter offringen fram till honom, utropande: "Viking akta dig! Den lycka är späd, som spinnes vid rocken på kvinnosid." Sjökonungen svarar att han förvisst hedrar alla heliga gudar men mest i dag de milda makter, som sändt älskogs höga lycka till hans sal. Han manar så till sång och dans och förer prinsessan upp i högsätet. Hyllningssång och dans. Kvinnorna dansa omkring prinsessan, som sedan stannar vid sidan åt svalen. Efter dansen sätta sig gästerna vid bordet och sjökonungen träder fram bland dem. Prinsessan träder upp på svalen och ser utåt. Hon prisar morgonens skönhet, erinrar sig sin fader, och säger till de svinnande stjärnorna, "sägen att jag mindes honom, att I sägen mig stilla gråta, ensam i min bröllopsglädje". Sjökonungen träder fram till henne, sägande: "Du gråter?" — "Nej" svarar hon, "jag såg mot solen blott och drack den första morgonfläkten från hafvet." Hon förklarar sig trött vid festen, rädd för fostermodern, hvars blickar isa hennes blod: "Du har ju mig", säger sjökonungen, "och fruktar dock?" Hon bekänner sin kärlek till honom, "som ökas med hvart andedrag". Gästerna bryta upp och uppstämman en afskeds- och hyllningssång, "med svärd vid svärd och krus vid krus" önskade "lycka öfver bröllopshus".

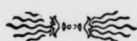
När gästerna gått, omfamnar sjökonungen prinsessan, utropande: "Så blef du min, och hustru är ditt namn". De sjunga nu sida vid sida om sin kärlek. Hon säger sig nu aldrig vilja lemna honom. "Ej en gång", frågar han, "om du på nytt fick svaneslöjan i din hand?" "Den är ju förlorad" säger hon, slutande sig närmare till honom, och säger: "Din — din är jag för evigt".

Sjökonungen tager fram slöjan, sägande: "Här är din slöja, jag fann den förrn du kom". "Min slöja fann du", säger hon, "och har ej talat om det för mig!" "Jag vågade ej", svarar han: "jag skulle mista dig om du fick den. Först nu i kväll, då du är helt och hållet min, kan jag lugnt lägga den i din hand". Han ger henne slöjan. Vid hennes förebräelse för att han

ej förr lemnat henne den, säger han, att då hade den skiljt dem för evigt. Han vill omfamna henne, men hon träder tillbaka, sägande: "Det kan den ännu, ty med svek du vann mig, och då är fogeln fri". Hon blickar framför sig, och i det hon yttrar: "Min fader sörjer, hela landet längtar; jag ser honom framför mig död och folket jämrar sig; förgäfves var min flykt till nordens stränder", närmar hon sig svalen. Han skyndar efter henne, men hon slår slöjan öfver sig och försvinner öfver svalen i det han griper efter henne; under utropet "Ve mig!" trycker han hufvudet mellan händerna och sjunker sedan samman. Slutligen reser han sig upp, ropande: "Vaken upp, I kämpar till härfärd! Vikings lycka vinnes blott med svärd". Vikingarna komma efter hand intumlande och fråga hvarför han kallat dem. "Hvem bryter freden i ditt hus — hvar är din brud, vår drottning?" — "Borta;" svarar sjökonungen, "flyktad dit hvarifrån hon kom." Vikingarna förklara sig nu vilja följa honom ut på hafvet, och han befäller dem att bringa vapnen ned till stranden och utrusta hans gyllene snäckor. "Ut till hafs", min stolta fågel att jaga".

Fjärde akten. Samma plats som i första akten, men fallen i ruiner. Scenen är mörk. Den gamle fursten syns på sitt hviloläger, utsträckt såsom en död; folket står blekt och med slutna ögon i grupper omkring honom, sjungande: "Tyst må vi dö, tung rufvar natten kring kejsarens läger, gamla orkeslösa i mörker vi famla". Svanekören från 2:a akten låter höra sig: "Vi svanor drogo mot norr för att finna läkemedlet, vi nu kommit hem i klagokör, men en vi aldrig sågo igen, dödt är vårt hopp". De stämman sedan in med den andra kören. En svag ljusning faller öfver scenen. Grupperna börja röra sig. "Det är som stryker doft af rosor in från hafvet" uppstämman de. Det mörknar igen och ljusnar åter. "Det ljuder i luften, som suset af vingar", sjunger kören. Prinsessan kommer in med slöjan om skuldrorna och skyndar fram på scenen utropande: "Hemma!" hon stannar och ser sig förfärad omkring. "Det hela riket sjunket i olycka!" Hon får se fursten och ilar till honom, utropande: "På bären — bleknad, aska i hans hår, men (sedan hon gripit om hans hand) pulsen slår ännu". Hon anropar fadern att än en gång höra hennes röst och sända henne en blick, innan hon själf också faller i dödens dvala. Kören sjunger: "Tillbaka kom hon, den sista fågeln men utan någon ört under vingen". Prinsessan kastar sig ned öfver fursten, som slår upp ögen, sägande: "Har lifvet ännu en stund för mig? Min dotter! — Räddning! — Ordet, som du hviskat stilla, väckte lifvets trötta källa. — Har du icke räddning bragt". Han faller tillbaka på lägret. Det blir mörkt på nytt. Prinsessan

sätter sig bredvid fursten, klagande: "Här grönska inga ängar, här blånar ingen sjö, guldlockiga ej leka de småbarn under ö". Hon riktar sedan sina tankar på sjökonungen, hennes brudgum, utropande: "Ve mig, jag älskar honom ännu!" Bakom scenen höres först helt sakta, sedan allt närmare en kör af vikingar: "Framåt! upp öfver muren, med sköld för bröst med vapen i hand!..." Sjökonungen visar sig högt i bakgrunden. Plötsligt blir det ljusst på scenen. Han stannar ett ögonblick, går sedan fram med sina vikingar och får se prinsessan, under utropet: "Min hustru!", hvilket af henne besvaras med "Min älskade!" Hon vänder sig nu mot fadern, sägande: "Fader du är räddad". Folket reser sig, uppstämmande: "Ja, de höga stjärnor tack och pris! Alla äro från faran frälsta". Sjökonungen knäböjer för prinsessan, bedjande henne förlåta hvad han bröt mot henne. Hon reser honom upp, i det hon säger: "Min famn är din, mitt lif är ditt!" Fursten har rest sig, hög och kraftig, och tager deras händer utropande: "Hell vare frälsningen från den fjärran strand, förnyadt lif vill nordens kraft oss bringa" En allmän jubelsång avslutar akten.

Verdi och Hans von Bülow.

En brevväxling.

De finnas ej mer i lifvet de båda mästare, hvars namn läsas här ofvan. Det är tre år sedan den berömda italienske mästaren skattade åt förgängelsen och ett årtionde har förflutit sedan den tyske musikern och dirigenten, Beethovens och Wagners förkämpe, gick ur tiden. Att v. Bülow med sin klassiska riktning äfvensom beundran af Wagner ej skulle skatta Verdi särdeles högt, förefaller naturligt. Längre var detta också händelsen. Så mycket märkligare är också det omslag i hans åsikter och förhållanden till den italienske kompositören, hvarom ett bref af honom skrivet till Verdi vid pass fem år före hans död, bär vittne. Detta bref, liksom Verdis svar, är af rätt stort intresse, och vi anför här nedan denna korrespondens. Bülow skriver följande:

Högtärade mästare!

Jag ber er välvilligt låna ert öra åt en omvänd syndares skriftermål. Undertecknad har för 18 år sedan gjort sig skyldig till ett publicistiskt missdåd mot den siste af den moderna italienska musikens fem konungar. Men hur ofta — ja hur ofta — har jag ej djupt ångrat det och gjort mig bittra förebräelser därför. Då undertecknad begick detta missdåd, som ni i er hjärtestorhet sannolikt längesedan

har glömt, befann han sig i ett tillstånd af andlig oklarhet. Tillåt mig att jag strax omtalar denna förmildrande omständighet: mina sinnen voro bländade af ultrawagnersk fanatism. Sju år senare har upplysningens ljus efterhand brutit sig fram. Fanatismen har renat sig och blifvit entusiasm. Fanatismen är ett trist petroleum-ljus, men entusiasmen är klart strålände elektricitet! I den intellektuella moraliska världen är ljus lik betydande med rättfärdighet. Intet verkar mera ödeläggande än orättfärdighet, intet är olidigare än intolerans, såsom redan den store, ädelmodige filosofen Giovanni Leopardi sade.

Hur bör jag icke lyckönska mig, hur rika ha ej lifvets konstnärliga njutningar blifvit, sedan jag nått upplysningens erkännelse-stadium! Jag begynte med studiet af edra sista tonverk, "Aida", "Otello" och "Requiem", hvilket sista i svagt uppförande rörde mig till tårar. Jag har studerat dessa verk, icke efter bokstafven som dödar, utan efter anden som gör levande! Nu beundrar och älskar jag dem, store mästare. Vill ni förlåta mig, vill ni betjäna er af monarkernas privilegium och gifva nåd! Men huru det än går, i alla händelser måste jag erkänna min tidigare skuld, om det så också skulle vara endast för att gifva yngre vilsefarande bröder ett exempel. Trogen det gamla ordspråket *suum cuique* utropar jag högt: Lefve Verdi, värbäre Wagnerbundsforvärdt!

Hans von Bülow.

Härpå svarade komponisten:

Högtärade mästare Bülow!

Ni har icke ådragit er en skugga af synd, och det kan icke vara tal om bot eller absolution. Ifall edra tidigare åsikter varit olika mot edra nuvarande, så har ni gjort ganska rätt i att uttala det, och jag kunde aldrig ha beklagat mig däröfver. Men i alla händelser har det oväntadt mottagna brefvet från en musiker af edert värde, eder betydenhet i konstvärlden, beredt mig stor glädje, och detta icke på grund af personlig fåfänga, utan för det jag ser att verkligen högt stående konstnärer falla sina omdömen oberoende af skola, nationalitet och tid. Gå sträfvandena hos Nordens och Södens konstnärer i olika riktningar, så må ju dessa få vara olika. En hvar bör hålla fast vid sin nations egendomliga karaktärsdrag, såsom Wagner så riktigt har yttrat. Hur lyckliga ären ej, I, som ännu ären söner af Bach! Och vi! Äfven vi, som äro barn af Palestrina, hade en gång en stor skola, som verkligen var vår egen skola. Nu har den blifvit en bastardskola och hotas med tillintetgörande. Kunde vi endast börja från början!

Jag beklagar att jag ej kan resa

till musikutställningen i Wien, där jag förutom lyckan att kunna träffa så många berömda musiker äfven hade kunnat få nöjet att trycka er hand. Jag hoppas att min höga ålder skall finna nåd hos de herrar, som på ett så älskvärdt sätt ha inbjudit mig, och att min frånvaro ursäktas mig.

Eder uppriktige beundrare
G. Verdi.

Musikpressen.

På Elkan & Schildknechts förlag har utkommit

för piano 2 händer:

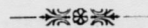
Lange-Müller, P. E: *Vikingablod*, opera i fyra akter. Melodiutval af G. Prehn. Kr. 1. 75.

Frederiksen, Emil Juel: *Guirlande*, Valse gracieuse. Op. 28. Pris 75 öre.

för en röst med piano:

Bechgaard, Julius: *Viol*, (f—g. Ur »Erotik og Idyl.» Tolf Sange). Pris 1 kr.
Rosenfeld, Leop.: *Og Drengen ligger paa Moders Skød* (ettstr. f — tvåstr. d). Op. 49 N:o 5. Pris 75 öre.

Potpourriet ur "Vikingablod" är ett häfte om 10 notsidor med textordens början vid de särskilda styckena. Valsen af Frederiksen är lätt och behaglig, troligen mera afsedd att vara ett salongsstycke än dansmusik. Ett par förträffliga sånger, med kända komponist-namn, äro Bechgaards och Rosenfelds. Den senares sjöng frök. Ellen Beck på sina senaste soarér här och vann med den största bifall. Den är också i all sin enkelhet med sin mystiska harmoni en förtjusande sång, och röstomfånget är obetydligt, endast sex toner med tvåstruckna d. den högsta.

Litteratur.

På Breitkopf & Härtels förlag, Leipzig, har utkommit:

Zeitschrift der Internationalen Musikgesellschaft. Jahrg. V. Hett. 5—6. Febr. — März 1904.

Innehållet af detta häfte är följande: Amtliche Mitteilungen über die Neuordnung der I. M. G. — Chrysander über Wagners "Tannhäuser" — Adolf Chybinski (Krakau): Chopins brieflicher Nachlass. — F. Suarez Bravo. (Barcelona): Necrologie. Jésus de Monasterio; Joaquin Marsillach; — Musikberichte, Notiser etc.

Carl von Platen: *Från östan och västan* är titeln på en elegant bok (133 sid.) som här utgifvits och blifvit Red. till-sänd. I företalet heter det att »detta arbete framträder inför offentligheten utan några anspråk, endast i förhopp-

ning att genom ord och bild delgifva några af förf:s skönaste intryck »från östan och vestan.» Boken upptager först »Dramatiska silbuetter» (Adelaide Ristori; — Mästerspelen i Berlin 1902), sedan »Bilder från utlandets musikvärld» (96 sid.), »Från Siam» och tre dikter i lediga översättningar från August von Platen (1796—1835, tysk skald). Bilderna från musikvärlden — som närmast här må framhållas — bjuda på flere intressanta meddelanden om operanyheter, om premiärer (t. ex. af Mascagnis »Iris, Puccinis »Tosca,» Massenets »Cendrillon») dem förf. öfvervarit under fleråriga resor. (1898—1903), samt bedömanden af förnämligast nyare operaverk. Illustrationerna utgöres af 8 fina helsidesbilder af ansedda konstnärer: Ristori (Maria Stuart), d' Andrade (Don Juan), Ernst Krauss (Lohengrin), Leo Slezak (Siegfried), Aino Ackté (civil) etc. samt kronprinsen af Siam, jämte tre bilder i texten (Ristori, Weingartner, G. Borgatti. Boken har följande tillägnan: »Till mina älskade Föräldrar: min redan vid unga år bortgångna Moder och min äldrige Fader egna dessa minnesblad.» Bokens pris är 3 kronor.

Från scenen och konsertsalen.

Kgl. teatern. Febr. 18 SAINT-SAËNS: *Simson och Delila* — 19, 21, 29 PUCCINI: *Tosca* — 20, Mars 3 BOITO: *Mefistofeles* — 22 ROSINI: *Wilhelm Tell* — 24. FLÖTOW: *Martha* 26 — MOZART: *Figaros bröllop* — 27 PETERSON-BERGER: *Ran* — 28 TSCAIKOWSKY: *Eugen Onegin* — Mars 2 R. WAGNER: *Den flygande Holländaren* (Senta, Marit: fru Lindberg, frk Edström; Holländaren, Daland, Erik styrmannen: hrr Forsell, Sellergren, Nyblom, Malm).

Vasa-teatern Febr. 18—29. JOSEF STRAUSS: *Vår luft*, (Emelia, Apollonia, Bertha, Ida, Hanni: frk Keyser, fru Grönberg-Kowe, frk Kolthoff, fru Nylander, Meisner; Dr Landtmann, Krickebein, Felix, baron v. Croisé, Hildebrandt, Maier, Nazi: hrr Adami, Ringvall, Ax. Larsson, Henning, O. Bergström, Sernquist) — 21, 28 LECOCQ: *Theblomma* (Ma'iné).

Musikaliska akademien. Febr. 19. Konsert af violinisten ARVE ARVESEN. Biträdande: hr Tor Aulin, frk Märtha Olsson — 23. KONSERTFÖRENINGENS 5:te konsert. Dirigent: hr Tor Aulin; solist: hr Georg Pegel (Oboe). 1. Peterson-Berger: »Baneret», symfoni. Bdur; 2. G. F. Händel: konsert, G moll, för oboe och orkester; 3 P. E. Lange-Müller: »Weyerburg», fyra tyroleridyller för orkester; Beethoven: Leonora-uvertyr N:o 2.

Johannes kyrka. Febr. 21 Orgelkonsert af dir. OTTO OLSSON. Biträdande: frk Ebba Björkbom, hr Tor Aulin).

Operanyheten »Tosca» har efter premiären gifvits några gånger men ej visat större dragningskraft, troligen för textens skull, ehuru väl hemskare saker nog varit framförda på de dramatiska scenerna. Sarah Bernhards »Tosca» afskräckte ej, och här är musiken dock förmildrande, hvilken i och för sig af värde borde locka till bekantskap. Dessutom borde det talangfulla utförandet väcka intresse och begär att taga del deraf. Operan har för öfrigt ej haft något nytt att bjuda

med undantag af sällskapet »S de C:s» föreställningar å denna scen, bestående af en konsertafdelning med vackra damtrior och solosång (af frkn Elise Lindström, Valborg Svärdröm, hr Sven Scholander) samt ett litet »Barnsångspel» i 4 akter, »Pelle Snygg och barnen i Snaskeby», ord af Tant Lizie, musik af fru N. van der Linden van Snelrewaard (i Breda, Holland). Det näpna lustiga sångspelet innehåller nätt och lämplig musik, det utföres förträffligt af folkskolebarn och i de viktigare solopartierna af systrar till operasångerskan fröken Svärdröm. Tre föreställningar af denna pjäs ha redan (21 febr.—1 mars) gifvits och dessa ha lockat till fortsättning af dem.

En motsats till de sistnämnda kan man kalla Vasateaterns prestationer, operetterna med musik efter Joh. Strauss och af Josef Strauss. Texterna till dessa tangera varietén och cirkus med sina komiska upptåg, emellertid gifvas de med friskt humör, flere skrattretande scener och en lekande musik. De operetter vi här syfta på äro »Grefvinnan Pepi» och, den sista: »Vår luft». Mot dessa kan man räkna de samtidsdigt gifna operetterna »Läderlappen» och »Theblomma» till de klassiska produktionerna på detta område. Vi kunna ej nu få tillfälle att fästa uppmärksamheten på de utförande; vilja endast tillägga att baletterna äro berömvärda och uppsättningen likaså.

Af konserter intager Konsertföreningens främsta rummet. Den inleddes med en intressant nyhet, symfonien »Baneret» af Peterson-Berger, efter följande program: a) »När vi först drogo ut», b) »Mellan fejderna», c) »Vid hjältebären», d) »Mot nya varar». Symfonien börjar med ett krigiskt hornmotiv, som ger karaktär åt den första, ganska fängslande satsen, hvarpå följer ett scherzo, melodiskt underhållande teckning af dans och gladt lif »mellan fejderna». Tredje satsen är, som man kan förstå i högtidlig stil; den sista, tämligen lång och komplicerad, kräver förnyadt åhörande för att vinna klarhet. Vi hade icke tillfälle att bevista »generalrepetitionen». Den andra noviteten för aftonen Lange-Müllers tyroleridyller (med vers-motton af E. Christiansen) innehåller poetisk, väl skriven, endast något enformig musik. Vi sakna utrymme att närmare omnämna denna komposition likasom den förutnämnda. I Händels-konserten för oboe o. ork. skördade den skicklige solisten förtjent bifall. Världigt slutnummer utgjorde Beethovens mindre ofta spelade »Leonora-uvertyr N:o 2. Efter symfonien blef hr Peterson-Berger genom lifliga applåder framkallad. Likaså blef hr Aulin hyllad.

Norske violinisten Arve Arvesen hade talrik publik på sin konsert i musikal. akademien orgelsal och visade sig vara en solid konstnär med stor och ren ton i sitt instrument, högt utbildad

teknik. Programmet upptog Sonat af Cæsar Franck f. violin och piano, en ny Serenad af Sinding för 2 violiner och piano samt solonummer: La Folia af Corelli-Leonard, La Romanesca (fr. 16:de seklet), Sarasates »Romanza andalousa» och »Norsk dans» af Halvorsen. Värdefullt biträde hade hr Arvesen i hr Tor Aulin och fröken Märtha Ohlson.

Organisten Otto Olsson dokumenterade sig på sin orgelkonsert såsom skicklig orgelspelare genom en »Symphonie Gotique» (op. 70) af Ch. Vidor, ett eget »Adagio» och orgelsaker af Max Reger, Rheinberger och J. S. Bach. Hr Tor Aulin biträdde med sin violin i en sonat af Händel och obligat i »Ave Maria» af C. Franck, hvari sången utfördes af frk Ebba Björkbom, hvars vackra röst äfven gjorde sig väl gällande i Gounods »Jerusalem»-aria. Åhörarne voro rätt talrika.

Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten.

Kgl. teatern. D. 11 mars väntas premiären af »Vikingablod» komma att ega rum. Hufvudrollerna i denna opera innehafvas af frk Svärdröm, prinsessan, och hr Forsell, sjökungen. På spellistan stå därjemte »Mästersångarne», »Gillet på Solhaug», »Don Juan» samt »Stradella», »Kärleksdrycken» och »Kronjuveierna». Hr Hagman, den norske sångaren, lär vara engagerad vid K. teatern och göra sitt återträde der med Lohengrin.

Fru Cally Monrad konserterar härstädes för första gången d. 8 mars.

Grieg-konserterna. Till de båda konserterna d. 7 och 10 mars blefvo biljetterna snart slutsålda. En tredje kommer därför att ega rum den 14 mars.

Cæcilia-kören ger sin andra konsert i Musikaliska akademien d. 17 mars under medverkan af grefvinna Aina Mannerheim, en musikalskarinna samt hrr Nils Fahlman och Nils Ericsson samt dir. V. Viklund som ackompanjator.

Arturo della Spina är namnet på en ung violincellist, som den 9:de d:s låter höra sig här första gången. Han kom hit till landet, engagerad vid ett tyskt kapell, som dock upplöstes i Vesterås af ekonomiska skäl, såsom vi hört. Den unge musikern blef då omhuldad af en som musikalskare känd lärare vid elementarskolan, genom hvars hjälp han blef i tillfälle att konserterade och i grannstäder, öfverallt med stort bifall.

Professor Julius Günther fyllde d. 1 mars 86 år. Den fortfarande raske och rörlige åldringen fick denna dag emottaga en mängd lyckönskningar från f. d. kamrater, vänner och lärjungar.

Hildegard Werner, vår i Newcastle bosatta landsmaninna, som der länge haft ett ansedt musikinstitut, gaf d. 11 jan. en "Invitation-Concert" med biträde af sängerskan miss Cecilia Armstrong och miss Werners "Mignon orchestra" af unga damer och flickor. Bland dessa utmärkte sig en 7-åring, miss Elsie Pringle, som pianist med Bachs Preludium i C-moll samt Griegs "Valse och Albumblad" (op. 12). Bland andra med mycket bifall mottagna nummer förekommo en Mazurka af miss Werner och en svensk "Fryksdals-dans," båda för violin.

Göteborg. Utom "Vermländingarne" ha inga musikpjäser gifvits här under senare hälften af februari. Efter "Sydsvenska Filharmoniens" förut omnämnda konserter ha inga sådana förekommit i febr. utom en välgörenhetskonsert med solo- och körsång samt deklamation till förmån för de brandskadade i Aalesund. Mars månad började dock med en märklig konsert, som d. 2 d:s gafs i K. F. U. M:s lokal af Edvard Grieg, biträdd af hr Tor Aulin och fru Aina Mannerheim. Programmet, endast hans egna verk, upptog: Sonat för violin och piano, G-dur, op. 13; 2. Romanser; 3. Fra Holbergs tid, suite; 4. Romanser; 5. Pianostycken. Publik, som var fulltalig, hyllade i främsta rummet Grieg med lifligaste bifall.

Från våra grannland.

Kristiania. Febr. 17—29. Nationalteatern har denna tid haft dramatiskt program, men gaf d. 21 en symfonikonsert med följande program: 1. Selmer: Nordisk Festtåg; 2. Elling: Suite öfver norska folkmelodier (1:a gång); 3. Grieg: Symfoniska variationer öfver en gammal ballad. (1:a gång. Bearbetning efter en pianokomposition, op. 51); 4. Svendsen: Karneval i Paris. — D. 20 och 27 gäfvos här konserter af den ansedde pianisten Martin Knutzen. På den första af dessa spelade han, med biträde af Nationalteaterns orkester pianokonserter af Brahms och Tschaiowsky. Programmet upptog äfven norske "Slaatter" af Grieg (ur ett större verk, som utgifvits i höst på Peters förlag i Leipzig). På den andra konserten spelade hr Knutzen: Bach-Liszt: Orgelfantasi och fuga; Beethoven: "Sonata appassionata" och Wagner-Liszt: Tannhäuser-uvertyr. Frk K. Fischer biträdde med sångnummer. — D. 25 febr. gaf Cæciliaforeningen sin 2:a konsert med biträde af fru ar Mally Lammers och Ingeborg Storm-Rasch, frökn. D. Lund, N. Storm och K. Kloumann samt hr G. Lunde och kör. Programmet upp-

tog: 1. Gade: Aarstidsbilleder för solo, 3-stäm. damkör och piano, 4 händ.; 2. H. Kjerulf: Sång; 3. Grieg: "Hil dig havets stjerne", kör a capella; 4. Sinding: "Til Molde" för solo kör och piano.

Helsingfors. Febr. 11—Mars 2. Af pjäser med musik har under denna tid Svenska teatern gifvit operetterna "Dockan" och "Lilla helgonet" samt Finska teatern "Hannele", en gång hvardera. Den 2 mars var för finska nationalteatern en märklig dag, då för första gången en Wagner-opera, "Tannhäuser", uppfördes med mest inhemsk kraft. Fru Järnefelt återgaf Elisabeth, och en tysk tenor, Gehrhäuser, innehade titelrollen. Fru Järnefelt och hennes man, som dirigerade, blefvo i främsta rummet hyllade. Vid biljettförsäljningen till denna föreställning hade bildats en lång kö. Biljetterna kostade till parter från 5 till 7 mark. — Den 14 Febr. gaf J. Sibelius en tredje konsert med samma program som förut nämnts. — Filharmoniska sällskapet 8:de symfonikonsert gafs d. 15 Febr. i universitetssalen under Kajanus' direktion med pianisten frk Elli Rängman som solist. Programmet utgjorde: 1. Edward Elgar: Variationer för orkester; Liszt: Pianokonsert, Adur; 3. Haydn: Symfoni, B-moll. Fröken Rängman gaf några dagar senare en egen konsert i samma lokal med biträde af filharmon. orkestern. Hon spelade då Beethovens Essdur-konsert, Schumanns Fissmoll-sonat, Barcarolle och Polonaise af Chopin samt Liszts "Venezia e Napoli". Frk R. är en ung och, som det sägs, mycket lofvande pianist. En annan ung konsertgifverska, sängerskan frökn. Irene Jakobsson, har gjort en ganska lyckad debut med en konsert i universitetssalen, biträdd af pianisten O. Merikanto. Hon sjöng då saker af Gluck, Meyerbeer, Schubert, finska tonsättare m. fl. Hon är elev af härvarande operasångaren A. Ojanperä. Den 26 febr. konserterade här hr Knut Heikel, altviolist från Kejs. operan i Petersburg. Han lär ha lyckats upptäcka en gammal för oss okänd typ (af Gasparo de Sala) för sitt instrument, och som säges lofa att bli epokgörande inom den instrumentala byggnadskonsten. Hr. Heikels konsertprogram upptog: 1. Rubinstein: Sonat för viola och piano; 2. Mozart: Symphonie concertante för violin, viola och liten orkester; 3. Hans Sitt: konsertstycke för viola o. orkester. Medverkande voro pianisten frk F. Goldblum, violinisten K. Erb och Filharm. orkestern, under R. Kajanus' direktion. — D. 29 gaf frk. Irma Ackté (fru Aino Ackté's syster) konsert i universitetssalen. En körkonsert gafs d. 22 af Ylioppilaskunnan Lauluajat. Förutom de vanliga populära konserterna i societetshuset, har Filharmoniska sällskapet gifvit ett par "folk-

konserter". — Helsingfors' musikinstitut har gifvit sina 8:de och 9:de musikaftnar. Å den förra utfördes: Brahms' Pianokvintett op. 34; sänger och Liszts Concert pathétique för 2 pianon; å den senare: Bach: Sonat N:o 4 för piano och violin; Dvorak: Sträckkvartett, op. 34; Sinding: Trio, op. 64.

Köpenhamn. Febr. 17—29. Kgl. teaterns spellista har af pjäser med musik under denna tid upptagit "Jolantha", "Tribaduren", "Mignon", "Der var en gang..." och "Figaros bröllop", samt baletterna "Toreadoren" och "Valdemar". Af andra teatrar har Casino bjudit på musik med "Lykkebarnet". D. 19 gaf Joh. Bartholdy sin 30:de folkkonsert i Mattheus-kyrkan, då "Skapelsen" af Haydn utfördes. D. 21 gafs 200:de Palä-konserten under Joachim. Andersens ledning med biträde af operasångaren Peter Cornelius. Konserten började och slutade med Beethoven: 7:de symfonien och "Leonora"-uvertyren N:o 3. Deremellan härskade Wagner med Siegmunds kärlekssång ur "Lohengrin", Walters prissång ur "Mästersångarne" och inledningen till 3:e akten af "Tristan och Isolde". Vid Wolfgang Hansens 2:a kammarmusiksoaré upptog programmet: 1. Cesar Franck: kvintett, F-moll; 2. Carl Goepfert: Trio, op. 74 (ny); Saint Saëns: Kvartett, op. 41. En extra konsert gafs d. 22 af Musikforeningen med biträde af lady Hallé, operasängerskan frökn. Thyra Larsen, frökn. Ellen Beck och professor Biel-feldt. En egen konsert gaf sedan lady Hallé med biträde af frökn. Stockmarr, då programmet upptog Beethovens Kreutzer-sonat, Ballad och Polonaise af Vieuxtemps, Chiaconna af Vitali jemte solonummer för piano.

Från andra land.

Paris. Opéra Comique har återupptagit Lalos komiska opera "Roi d'Ys", som vunnit lifligaste bifall på grund af sin melodiskt och rytmiskt anslående musik, hvilken gör operan förtjent att beaktas af alla teaterdirektioner, som det säges.

Breslau. "Konung för en dag", Adams i Stockholm så populära opera, uppfördes nyligen under titeln "Wenn ich König wär" för första gången i Tyskland å Stadtteatern här och gjorde stor lycka.

Richard Wagners dödsdag firades i Venedig, der han den 13 febr. 1883 afled, som vanligt med en i Venedig minipalatset gifven konsert, hvarvid programmet upptog sorgmarschen ur "Götterdämmerung", förspelen till "Lohengrin" och "Parsifal" samt finalen ur "Mästersångarne".

Svensk Musiktidning.

Nordiskt Musikblad. — 24:de årgången. — För hvarje musikaliskt hem, utgifves 1904 efter samma plan som förut, innehållande **populär läsning i Musikaliska ämnen, porträtter med biografier etc.** Tidningen utkommer två gånger i månaden (utom juli—aug.). Pris 5 kronor pr år, lösnummer 25 öre. Prenumeration sker här å **Expeditionen, Vallingatan 11, 2 tr., i bok- och musikhandeln**, å posten och tidningskontor. **I landsorten** prenumereras bäst å **posten**.

Obs.! Nyttan af en musiktidning för musikbildningen i hemmet torde ej kunna bestridas. Framför dagliga tidningar eger en sådan fördelen att den förvaras och bildar, så att säga, en musikhistorisk uppslagsbok. Rätta platsen för utgifvandet af en musiktidning är hufvudstaden, där musiklivet är högst och rikast utveckladt. Svensk Musiktidning meddelar ock en kontinuerlig redogörelse för musiklivet i vår hufvudstad, i landsorten samt i Norges, Finlands och Danmarks hufvudstäder, utförliga biografier med fina porträtt, instruktiva artiklar, följetonger m. m. Musikbilagan innehåller verkligt god musik.

J. G. MALMSJÖ, PIANOFABRIK
Kongl. Hofleverantör
GÖTEBORG
Etablerad 1843

Begagnade instrument tagas i utbyte. Bekväma afbetalningsvilkor.

Den enda svenska Pianofabrik, som vid mångfaldiga täflingar alltid erhållit högsta priset.

Talrika intyg från framstående musici och konstnärer.

GULD MEDALJ »för utmärkta flyglar och pianinos»

Göteborg 1891 Malmö 1896 Stockholm 1897

ensam bland svenska pianofabriker. Inalles 21 första pris

A.-B. Skandinaviska Orgel & Pianofabriken

(f. d. Skandinaviska Orgelfabriken)
Grundad 1865

rekommenderar sin tillverkning af **Orglar** för kyrkor, skolor och hemmen samt **Pianinon.**

Obs.! Uteslutande svensk tillverkning och följaktligen af utmärktaste och solidaste beskaffenhet.

Priskurant på begäran. Alla förfrågningar besvaras omgående.

Utställning & kontor Mästersamuelsgatan 32 Stockholm.

OBS. Äldre årgångar

af denna tidning, med eller utan musikbilaga, erhållas till nedsatt pris endast kontant å expeditionen.

efter bästa metod, ledande till god teknisk och verkligt musikalisk utbildning, meddelas af undertecknad till moderat pris. Anmälan kan äfven ske skriftligen. Mottagning kl. 10—11 f. m. och 3—4 e. m. Tel. Brunkeberg 14 97.

Vallingatan 11, 2 tr.

Frans J. Huss.

OBS. OBS.!

Svensk Musiktidnings

MUSIKBILAGA

— 1904 —

som medföljde årgångens n:o 4, innehåller vackra **Pianostycken** af Gustaf Hägg, Theodor Kirchner, Ignatius samt en sång af A. M. Myrberg.

Obs.! Bilagan tilldelas endast **Hellärsprenumeranter**.

För Porträttsamlare!

Fina Sköntrycks-exemplar af Svensk Musiktidning, flera årgångar, säljas billigt å tidningens expedition.

Vallingatan 11, 2 tr.

Pianomagasin.

Svenska Pianinos: Största lager från J. G. Malmström, Kongs. Hofleverantör, S. Andersson, Bergqvist & Nilsson, I. P. Löfberg & C:o, Stavenow & C:o m. fl.

Utländska Pianinos: från G. Schwechten, Steinweg Nachf. och Uebel & Lechleiter.

Flyglar: från J. G. Malmström, Steinweg Nachf. m. fl. — **Orglar:** från Mason & Hamlin's verdensberömda firma.

Begagnade instrument tagas i utbyte.

Gust. Pettersson & C:o,
13 Malmskillnadsgatan 13, Stockholm.

I Musik- och Bokhandeln:

Populär

Piano-Skola

med

Klaviatur-Tabell

för noternas snabba inlärande.

Ny lättfattlig undervisningsmetod för barn, översatt och bearbetad efter

Prof. H. von Bocklet.

Haft. 3 kr., i pappband 3:50, cloth-band 4 kr.

»Enkel, praktisk och fullt systematisk, gående i lagom hastighet och utan hopp från det lättare till det svårare. Torde vara den bästa pianoskola vi hittills haft i Sverige. En ytterligare förtjänst hos det verkliga vackra arbetet är att bearbetaren förmått göra det så alltigenom svenskt som det verkligen är».

(Gotlands Allehanda)

Elkan & Schildknechts Musikhandel
28 Drottninggatan 28.

Festmarsch

för piano af

Gustaf Hägg.

Denna vackra och ståtliga marsch finnes nu att tillgå i godköpsupplaga å

50 öre.

Svensk Musiktidnings förlag.

INNEHÅLL.

Cally Monrad (med porträtt). — Edvard Grieg (med porträtt). — P. E. Lange-Müller (med porträtt). — »Vikingablod». Opera i fyra akter. Text af Einar Christiansen, musik af P. E. Lange-Müller. Textinnehåll: — Verdi och Hans von Bülow. En brevvexling. — Musikpressen. — Litteratur. — Från scenen och konsertsalen. — Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten, från våra grannland och andra land. — Annonser.